

Beredelseord i Kyrkhults kyrka 2014 av Tobias Bäckström

Skärtorsdagen

"Det nya förbundet"

2 Mos 12:15-20

1 Kor 5:6-8

Luk 22:7-23

Det finns gott om mediciner och läkemedel, det kommer ständigt nya. De kan lindra och bota sjukdomar, eller åtminstone ta bort symptomen. Men det som är gemensamt för alla läkemedel är att de är provisoriska. Förr eller senare blir man ju sjuk igen. Och de kan ingenting göra åt de åldersprocesser som oundvikligt driver oss närmare döden. De kan skjuta upp döden men inte bota den. För ett odödlighetens läkemedel finns väl inte?

Nej, inte på apoteket i alla fall, där hittar man det inte. Men ändå kan en av de apostoliska fäderna, Ignatius av Antiokia, tala om odödlighetens läkemedel. Han gjorde det dessutom på väg mot sin egen avrättning. Det han syftade på var den nattvard som Jesus instiftade åt oss. För att få del av det läkemedlet måste man gå till kyrkan och inte apoteket.

Nu menade inte Ignatius att nattvarden på något sätt skulle konservera våra kroppar så att de blir immuna mot sjukdom och död. Han menade något mycket större: det är inte detta livet som ska tänjas ut i det oändliga. Nattvarden ger ett annat liv, evigt liv. Och det eviga livet är något annat än att det jordiska livet ska pågå i oändligheten. Det eviga livet är förknippat med Gud själv, han som ensam är evig, utan början och utan slut. Det handlar inte om oändligt utsträckt tid utan evigheten står utanför tiden som sådan.

Denna evighet har nu gästade jorden genom Jesus Kristus. När han säger att han är Livet så syftar han på det eviga livet som kommer från Gud. Han har fört in Gud i vår värld, fört in något av evigheten in i tiden.

Denna värld är märkt av döden, det gäller alla utan undantag. Även vi kristna dör. Ändå säger Jesus: "Den som tror på mig skall leva om han än dör". Hur kan det vara möjligt undrar vi? Ja, Jesus kallar sig också Livets bröd, "och den som äter av det brödet ska leva i evighet". Det är här nattvarden kommer in i bilden.

Nattvarden är något mer än en högtidlig stund där vi möter Jesus. Det är visserligen inte osanning att säga så, men vi gör något mer än bara möter honom. Vi förenas med honom. Förening heter på latin *communio*, därför säger vi även kommunion om nattvarden: vi förenas med Kristus.

Och eftersom Jesus är evigheten själv som kommit in i tiden, bli vi, som lever i tiden, förenade med evigheten. Att Ignatius kunde kalla nattvarden för odödlighetens läkemedel beror på att Jesus är odödlig. Den som tar emot nattvarden tar emot Jesus.

Det här läkemedlet ges fritt åt alla som vill ta emot det. Kostnaden är betald. Det betalades när Jesus dog på korset. Jesus instiftade ju nattvarden precis innan hans lidande började och det är med händelser på korset som bakgrund som vi får förstå nattvarden.

För att det eviga livet ska kunna förmedlas till oss måste Jesus dö. Läkemedlet kan inte framställas utan offer. Liv kan inte delas ut om inte liv ges. Och det läkemedel som ges ikväll är inte något som bara tillfälligt lindrar. Odödlighetens läkemedel botar oss från döden, en gång för alla.